

การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะเพื่อการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs):
บทบาทและแนวปฏิบัติขององค์กรภาครัฐในจังหวัดนครศรีธรรมราช

SMART PUBLIC MANAGEMENT FOR DRIVING SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS (SDGS): THE ROLE AND PRACTICES OF PUBLIC SECTOR ORGANIZATIONS IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

ยุพมาศ สุขใส | *Yuppamart Suksai* | ORCID ID: 0009-0004-2401-6661

นักวิจัย ประเทศไทย | Research Thailand

Corresponding Author E-mail: joey.yuppamart@gmail.com

Received: (September 5, 2025); Revised: (November 5, 2025); Accepted: (November 21, 2025)

Citation:

ยุพมาศ สุขใส. (2569). การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะเพื่อการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs): บทบาทและแนวปฏิบัติขององค์กรภาครัฐในจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน (JRIS)*, 3(1), 1-16.

Suksai, Y. (2026). Smart Public Management for Driving Sustainable Development Goals (Sdgs): The Role and Practices of Public Sector Organizations In Nakhon Si Thammarat Province. *Journal of Research and Innovation for Sustainability (JRIS)*, 3(1), 11-16.

ABSTRACT

This study explores the use of smart public management to advance the Sustainable Development Goals (SDGs) in public sector organizations. Although both concepts are of global importance, there is a lack of in-depth understanding of their practical integration, especially in a local context. This qualitative case study therefore aims to explore the roles and practices of public sector organizations in Nakhon Si Thammarat province in using smart public governance to implement the SDGs. The research used purposive sampling to collect data from 23 key informants through in-depth interviews and document analysis. The data was then subjected to qualitative content analysis to identify key themes.

The results show that smart public administration is a strategic tool that enables a data-driven approach to policy formulation and efficient resource management. In addition, the study found that technology plays an important role in improving collaboration and integrating the SDGs into the core missions of these organizations. However, the study also identified key enablers of SDG implementation, such as leadership support and staff digital skills, as well as significant barriers, including budget constraints and staff resistance to change.

This study concludes that the success of integrating smart public management for sustainable development is highly dependent on a nuanced understanding of the local context and organizational readiness. The results provide valuable insights for policy makers, helping them to improve local governance and drive sustainable development more effectively.

Keyword: Smart Public Management; Sustainable Development Goals (SDGs); Public Sector Organizations

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งสำรวจการใช้ประโยชน์จากการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ภายในองค์กรภาครัฐ แม้ว่าทั้งสองแนวคิดนี้มีความสำคัญในระดับโลก แต่ยังคงขาดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับการบูรณาการในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะในบริบทท้องถิ่น การวิจัยเชิงคุณภาพในรูปแบบกรณีศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทและแนวปฏิบัติขององค์กรภาครัฐในจังหวัดนครศรีธรรมราชในการนำการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะมาเพื่อขับเคลื่อน SDGs การวิจัยนี้ใช้เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก 23 คน ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกและการวิเคราะห์เอกสาร จากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพเพื่อระบุประเด็นสำคัญ

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยให้การกำหนดนโยบายและการจัดการทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยข้อมูลเชิงลึก นอกจากนี้ การศึกษาายังพบว่าเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือและการบูรณาการ SDGs เข้ากับภารกิจหลักขององค์กร อย่างไรก็ตาม การวิจัยยังได้ระบุปัจจัย

ส่งเสริมที่สำคัญ เช่น การสนับสนุนจากผู้นำและทักษะด้านดิจิทัลของบุคลากร รวมถึงอุปสรรคที่สำคัญอย่างข้อจำกัดด้านงบประมาณและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของบุคลากร

งานวิจัยนี้สรุปว่าความสำเร็จของการบูรณาการการบริหารภาครัฐอัจฉริยะเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจที่ลึกซึ้งในบริบทท้องถิ่นและความพร้อมขององค์กร ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายในการปรับปรุงการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะ; เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs); องค์กรภาครัฐ

1. บทนำ

การพัฒนาอย่างยั่งยืนนับเป็นวาระสำคัญระดับโลกที่ทุกภาคส่วนต่างต้องมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนโดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นแผนงานร่วมของประชาคมโลก 17 ประการ ที่ได้รับการรับรองจากสหประชาชาติในปี พ.ศ. 2558 เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ (United Nations, 2015) การบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้ถูกบรรจุไว้ในนโยบายระดับชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของประเทศไทยอย่างชัดเจน เพื่อมุ่งสู่การเติบโตที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังและการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

ในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ การบริหารจัดการภาครัฐได้ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ที่เรียกว่า การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Public Administration) ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลขนาดใหญ่มาปรับปรุงกระบวนการทำงานของภาครัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ (Lee & Kim, 2021) การประยุกต์ใช้แนวคิดนี้เป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนการขับเคลื่อนวาระสำคัญระดับชาติและระดับโลก ซึ่งรวมถึงการบรรลุเป้าหมาย SDGs

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะและการขับเคลื่อน SDGs จะเป็นนโยบายที่ได้รับ ความสนใจอย่างกว้างขวาง แต่ยังคงขาดความเข้าใจเชิงลึกว่าแนวคิดทั้งสองนี้จะสามารถบูรณาการเข้าด้วยกันได้ อย่างไรในระดับปฏิบัติการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของ องค์กรภาครัฐส่วนภูมิภาค งานวิจัยส่วนใหญ่ยังคงเน้น การศึกษาแนวคิดเหล่านี้แยกจากกัน หรือมุ่งเน้นไปที่หน่วยงานภาครัฐส่วนกลางในเมืองใหญ่ (Nam, 2021) ซึ่งอาจ ไม่สะท้อนความท้าทายและแนวปฏิบัติที่แท้จริงในท้องถิ่น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาในบริบทที่ เฉพาะเจาะจง

ด้วยเหตุนี้ การวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การศึกษาบทบาทและแนวปฏิบัติขององค์กรภาครัฐในการใช้การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะเพื่อขับเคลื่อน SDGs ในบริบทของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของภาคใต้ การศึกษาเชิงคุณภาพในรูปแบบกรณีศึกษา (Case Study) จะช่วยให้สามารถสำรวจและทำความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งถึงวิธีการที่องค์กรภาครัฐในพื้นที่นี้ใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะในการวางแผนและดำเนินโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs (Creswell & Creswell, 2022)

การวิจัยนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเติมเต็มช่องว่างทางวิชาการและสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะกับการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับท้องถิ่น ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายและผู้บริหารองค์กรภาครัฐในการออกแบบและปรับปรุงกลยุทธการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้การขับเคลื่อน SDGs ในพื้นที่เป็นไปอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและอธิบายบทบาทและแนวปฏิบัติขององค์กรภาครัฐในการใช้การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

3.1.1 บทบาทและแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะ

ประเด็นแรกมุ่งสำรวจแนวทางที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ภาครัฐนำเทคโนโลยีอัจฉริยะมาใช้ในทางปฏิบัติ การขับเคลื่อนนโยบายที่ซับซ้อนอย่าง SDGs จำเป็นต้องอาศัย การกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ที่แม่นยำ ซึ่งในยุคดิจิทัลนี้ ผู้บริหารสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลและเทคโนโลยีในการวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อกำหนดทิศทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Ryu et al., 2021) ควบคู่ไปกับการวางแผน ผู้บริหารยังต้องมีความสามารถในการจัดการทรัพยากร โดยการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่จำเป็นในการสนับสนุนโครงการ SDGs เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น (Lee et al., 2020) นอกจากนี้ การศึกษาจะสำรวจถึง การนำเทคโนโลยีมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการสื่อสารระบบข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อการตัดสินใจหรือการให้บริการออนไลน์ที่ช่วยลดขั้นตอนและเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการทำงาน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารภาครัฐอัจฉริยะ (Al-Kibsi et al., 2020)

3.1.2 การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Implementation)

ประเด็นที่สองจะเน้นไปที่ผลลัพธ์ของการประยุกต์ใช้การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะในโครงการที่เกี่ยวข้องกับ SDGs ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงการแปลงแนวคิดสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม การวิจัยจะศึกษาถึงการบูรณาการ SDGs โดยองค์กรภาครัฐใช้เทคโนโลยีอย่างไรในการสอดแทรกเป้าหมายที่เกี่ยวข้องเข้ากับการกิจหลัก ตัวอย่างเช่น การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อช่วยจัดการปัญหาขยะ (SDG 11) หรือการสร้างฐานข้อมูลเพื่อลด

ความเหลื่อมล้ำในการให้บริการแก่ประชาชน (SDG 10) (Kumar et al., 2022) นอกจากนี้ยังจะสำรวจถึงการใช้เทคโนโลยีในการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ภาคเอกชน และประชาชน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและครอบคลุมยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ SDGs ประสบความสำเร็จในระดับท้องถิ่น (Papadopoulos et al., 2022)

3.1.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นสุดท้ายมีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจบริบทการทำงานจริง โดยการวิจัยจะวิเคราะห์ทั้ง ปัจจัยส่งเสริม และปัจจัยอุปสรรค ปัจจัยส่งเสริม ได้แก่ การสนับสนุนอย่างเต็มที่จากผู้บริหารระดับสูง การมีทักษะด้านดิจิทัลของบุคลากรและนโยบายที่ชัดเจนจากภาครัฐส่วนกลาง (Yoon et al., 2021) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในทางกลับกัน ปัจจัยอุปสรรคที่อาจพบได้บ่อย ได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณและทรัพยากร การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของบุคลากรหรือปัญหาด้านเทคนิคและความปลอดภัยของข้อมูล (Tae et al., 2020) การทำความเข้าใจปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้สามารถเสนอแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมและเป็นไปได้จริงสำหรับการประยุกต์ใช้การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต

4. วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในรูปแบบการศึกษาเชิงกรณีศึกษา (Case Study) ที่มุ่งศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการขับเคลื่อน SDGs อย่างเจาะลึกในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา

4.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรภาครัฐในจังหวัดนครราชสีมาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะและการขับเคลื่อน SDGs จำนวน 23 คน (Robinson, 2021) การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลจะใช้เทคนิค การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ที่เหมาะสมกับงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้มากที่สุด

4.1.1 เกณฑ์การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีดังนี้

1. บริหารหรือเจ้าหน้าที่ในองค์กรภาครัฐ ควรเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจหรือมีส่วนร่วมโดยตรงในการวางแผนและดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะและ SDGs
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรครอบคลุมองค์กรภาครัฐที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรม

3. ความรู้และประสบการณ์ ผู้ให้ข้อมูลต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับนโยบายที่เกี่ยวข้อง และสามารถสะท้อนประสบการณ์จริงในการทำงานได้

4.1.2 การพิทักษ์สิทธิของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

1. การขอความยินยอมโดยมีข้อมูลครบถ้วน (Informed Consent) อธิบายว่าผู้วิจัยจะแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย, ขั้นตอนการเก็บข้อมูล, ระยะเวลาที่ใช้, และสิทธิของผู้มีส่วนร่วมให้ทราบอย่างชัดเจนก่อนการเก็บข้อมูล

2. การรักษาความลับ (Confidentiality) อธิบายว่าข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับและจะไม่ถูกนำไปเปิดเผยสู่สาธารณะ และจะมีการใช้รหัสแทนชื่อจริงของผู้ให้ข้อมูลในการนำเสนอผลการวิจัย

3. การไม่เปิดเผยตัวตน (Anonymity) อธิบายว่าข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บในรูปแบบที่ไม่สามารถระบุตัวตนของผู้ให้ข้อมูลได้

4. สิทธิในการถอนตัว (Right to Withdraw) แจ้งให้ผู้มีส่วนร่วมทราบว่าพวกเขามีสิทธิที่จะปฏิเสธการให้ข้อมูล หรือถอนตัวจากการวิจัยได้ตลอดเวลาโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากงานวิจัยเชิงคุณภาพเน้นการเก็บข้อมูลเชิงลึก เครื่องมือหลักที่ใช้จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ได้ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลโดยตรง ดังนี้

4.2.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ใช้สำหรับการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด, แนวปฏิบัติ, ความคิดเห็น, และประสบการณ์ในการขับเคลื่อน SDGs ด้วยการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะ

4.2.2 แบบบันทึกการสังเกตการณ์ (Observation Form) ใช้สำหรับบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์การทำงานหรือการใช้เทคโนโลยีในองค์กรภาครัฐ

4.2.3 การวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) ใช้สำหรับศึกษาแผนยุทธศาสตร์, นโยบาย, รายงานประจำปี, หรือเอกสารโครงการที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่สนับสนุนข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

4.3 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในงานวิจัยเชิงคุณภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความน่าเชื่อถือและความตรงของข้อมูลที่จะได้รับ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.3.1 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะทำการสร้างเครื่องมือวิจัยตามประเด็นที่ศึกษาและกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ โดยเน้นการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก สร้างคำถามปลายเปิดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย เช่น คำถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีเพื่อขับเคลื่อน SDGs และคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง

2. แบบบันทึกการสังเกตการณ์ ออกแบบรายการหรือหัวข้อที่ใช้ในการบันทึกพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำ SDGs ไปใช้จริงในองค์กรภาครัฐ

3. แนวทางการวิเคราะห์เอกสาร กำหนดรายการเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์, รายงานประจำปี และกำหนดประเด็นหลักในการวิเคราะห์เอกสาร

4.3.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. การตรวจสอบความตรง (Validity) ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ด้านการบริหารรัฐกิจ, การพัฒนาอย่างยั่งยืน, หรือด้านระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของคำถาม หรือประเด็นที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจะนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Trustworthiness) การตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) ผู้วิจัยจะใช้หลักการนี้โดยการรวบรวมข้อมูลจาก แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ได้แก่ การสัมภาษณ์, การสังเกตการณ์, และการวิเคราะห์เอกสาร เพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูล หากข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ สอดคล้องกัน จะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย และการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผู้มีส่วนร่วม (Member Checking) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตรวจสอบความถูกต้อง อีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่บันทึกไว้สะท้อนมุมมองและความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลได้อย่างแท้จริง

4.4 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพที่มุ่งทำความเข้าใจเชิงลึกในบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการขับเคลื่อน SDGs ในพื้นที่นครศรีธรรมราช ดังนั้นการดำเนินการวิจัยจึงต้องเป็นไปอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและลึกซึ้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.4.1 การเตรียมการวิจัย เป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับการวิจัย โดยเริ่มต้นจากการจัดทำหนังสือขออนุญาตอย่างเป็นทางการเพื่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช รวมถึงผู้บริหารของโรงเรียนหรือหน่วยงานภาครัฐที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ เพื่อให้การเข้าถึงข้อมูลและผู้ให้ข้อมูลเป็นไปอย่างราบรื่นและถูกต้องตามระเบียบ จากนั้นจึงดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบบันทึกการ

สังเกตการณ์ และแนวทางการวิเคราะห์เอกสาร โดยเครื่องมือทั้งหมดจะได้รับการตรวจสอบความตรงจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับรองว่าคำถามและประเด็นที่ศึกษาครอบคลุมและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยอย่างแท้จริง (Creswell & Creswell, 2022)

4.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายเพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Triangulation) เริ่มจากการสร้างความสัมพันธ์ (Rapport) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาร่วมที่จะแบ่งปันข้อมูลที่ลึกซึ้งและเป็นความจริง (Patton, 2020) จากนั้นจึงดำเนินการ สัมภาษณ์เชิงลึกตามประเด็นที่กำหนดไว้ พร้อมกับการบันทึกเสียงและจดบันทึกประกอบในระหว่างการสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะทำการ สังเกตการณ์กิจกรรมหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อน SDGs ในองค์กรและทำการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนยุทธศาสตร์ หรือรายงานประจำปี เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรมาสนับสนุนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

4.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนแล้วจะเข้าสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ เริ่มต้นด้วยการถอดความบทสัมภาษณ์ทั้งหมดให้เป็นข้อความ จากนั้นจึงนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากทุกแหล่งมาจัดหมวดหมู่ตามประเด็นที่ศึกษา และสุดท้ายทำการสร้างข้อสรุป (Thematic Analysis) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และรูปแบบที่ซ้ำ ๆ กันในข้อมูล เพื่อค้นหาประเด็นหลักและข้อสรุปที่สำคัญที่ตอบคำถามวิจัยได้อย่างสมบูรณ์ (Braun & Clarke, 2022)

4.4.4 การนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบความเรียงเชิงพรรณนา (Descriptive Narrative) โดยอาจมีการใช้คำพูดหรือคำอธิบายจากผู้ให้ข้อมูลโดยตรงเพื่อสะท้อนมุมมองที่แท้จริงของพวกเขาและทำให้รายงานมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ผลการวิจัยจะได้รับการตรวจสอบความตรงจากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน (Triangulation) เพื่อยืนยันว่าข้อสรุปที่ได้มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ (Lincoln & Guba, 1985; as cited in Merriam & Tisdell, 2022)

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยเชิงคุณภาพนี้จะดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและลึกซึ้ง โดยมีวิธีการหลักดังนี้

4.5.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่ได้รับคัดเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การสัมภาษณ์จะมุ่งเน้นการเปิดกว้างเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถสะท้อนความคิดเห็นและประสบการณ์ที่แท้จริงของตนเองได้อย่างอิสระ ผู้วิจัยจะใช้การบันทึกเสียงร่วมกับการจดบันทึกย่อ เพื่อให้แน่ใจว่าได้เก็บข้อมูลรายละเอียดที่สำคัญอย่างครบถ้วน

4.5.2 การสังเกตการณ์ (Observation) ผู้วิจัยจะดำเนินการสังเกตการณ์การทำงาน การประชุม หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อน SDGs ในองค์กรภาครัฐตามที่ได้รับอนุญาต การสังเกตการณ์จะช่วยให้ผู้วิจัย

สามารถทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมในบริบทจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะช่วยเสริมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผลการวิจัย

4.5.3 การวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) ผู้วิจัยจะรวบรวมและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและโครงการที่ศึกษา เช่น แผนยุทธศาสตร์ขององค์กร, นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะ, รายงานประจำปี, หรือเอกสารโครงการที่แสดงถึงการดำเนินงานด้าน SDGs ข้อมูลจากเอกสารเหล่านี้จะช่วยยืนยันและเสริมความสมบูรณ์ให้กับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเชิงคุณภาพนี้จะดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถตีความข้อมูลและสร้างข้อสรุปที่น่าเชื่อถือ โดยมีขั้นตอนหลักดังนี้

4.6.1 การจัดการและเตรียมข้อมูล ผู้วิจัยจะเริ่มต้นด้วยการถอดความบทสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งหมดให้เป็นข้อความ จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจากการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ หรือเอกสาร มาจัดระเบียบและตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลมีความสมบูรณ์และพร้อมสำหรับการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการ การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพต่อไป

4.6.2 การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ (Qualitative Content Analysis) โดยผู้วิจัยจะเริ่มจากการทำความเข้าใจกับข้อมูลทั้งหมดอย่างละเอียด ด้วยการอ่านและทบทวนซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อทำความเข้าใจภาพรวมและค้นหาแนวคิดหรือรูปแบบที่ซ่อนอยู่ในข้อมูล เมื่อคุ้นเคยกับข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจะทำการ สร้างรหัส (Coding) โดยการกำหนดคำสั้น ๆ ที่เป็นตัวแทนของประเด็นสำคัญในข้อมูล เช่น "การมีส่วนร่วมของชุมชน" หรือ "ปัญหาด้านงบประมาณ" จากนั้นจึงนำรหัสที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาจัดกลุ่มเป็น หมวดหมู่ (Categorization) เช่น รหัสที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีจะถูกจัดอยู่ในหมวดหมู่ "การนำเทคโนโลยีมาใช้" เมื่อจัดหมวดหมู่เสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะเข้าสู่ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดคือ การสร้างข้อสรุป (Thematic Analysis) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหมวดหมู่ต่าง ๆ เพื่อสร้างข้อสรุปหลักที่สามารถอธิบายภาพรวมของปรากฏการณ์และตอบคำถามวิจัยได้อย่างสมบูรณ์

4.6.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะเรียบเรียงผลที่ได้ในรูปแบบความเรียงเชิงพรรณนา (Descriptive Narrative) โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและสละสลวย และเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับผลการวิจัย ผู้วิจัยจะมีการยกคำพูดหรือข้อความสำคัญจากผู้ให้ข้อมูลมาประกอบการบรรยาย เพื่อสะท้อนมุมมองที่แท้จริงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและทำให้รายงานวิจัยมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น

5. ผลการวิจัย

การนำเสนอสิ่งที่ค้นพบจากกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยจะเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการณ์ และการวิเคราะห์เอกสาร ตามประเด็นหลักที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิด ดังนี้

5.1 บทบาทและแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะ นำเสนอแนวทางที่องค์กรภาครัฐในจังหวัดนครศรีธรรมราชใช้การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะเพื่อขับเคลื่อน SDGs

5.1.1 การกำหนดนโยบายและกลยุทธ์เชิงรุก องค์กรภาครัฐในพื้นที่ได้ใช้ข้อมูลและแพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการวางแผนและตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบายที่แม่นยำขึ้นกว่าเดิม การวางแผนที่ต้องข้อมูลมากขึ้นนี้ช่วยให้การจัดทำนโยบายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารท่านหนึ่งกล่าวว่า

“เมื่อก่อนเราวางแผนโครงการจากความรู้สึก แต่ตอนนี้เรามีข้อมูลจากระบบที่บอกได้เลยว่า พื้นที่ไหนมีปัญหาเยอะที่สุด ทำให้เราสามารถจัดงบประมาณและทรัพยากรไปแก้ปัญหาได้ตรงจุด”

5.1.2 การจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาพบว่าการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนโครงการด้าน SDGs โดยเฉพาะการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่แผนงบประมาณกล่าวว่า

“เราได้ของงบประมาณก้อนใหม่มาลงทุนในซอฟต์แวร์ที่ช่วยติดตามผลโครงการได้แบบเรียลไทม์ ทำให้เราเห็นความก้าวหน้าและปรับปรุงแผนงานได้เร็วขึ้น”

5.1.3 การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ องค์กรภาครัฐมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และเจ้าหน้าที่หน่วยงานได้สะท้อนถึงประโยชน์ที่ได้รับอย่างชัดเจน

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ท่านหนึ่งกล่าวว่า

“แอปพลิเคชันที่เราใช้ช่วยให้การสำรวจข้อมูลภาคสนามง่ายขึ้นมาก จากที่เคยใช้กระดาษและใช้เวลาหลายวัน ตอนนี้ข้อมูลเข้าระบบได้ทันที ทำให้การทำงานเร็วและแม่นยำขึ้น”

5.2 การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Implementation) นำเสนอตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของการบูรณาการการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะเข้ากับภารกิจหลักขององค์กร

5.2.1 การบูรณาการ SDGs ในภารกิจหลัก องค์กรได้นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อขับเคลื่อน SDGs อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อจัดการขยะในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ SDG 11 (เมืองและชุมชนยั่งยืน) หรือการสร้างฐานข้อมูลเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ SDG 10 (ลดความเหลื่อมล้ำ) ผู้ให้ข้อมูลหลายท่านได้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงนี้

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารท่านหนึ่งกล่าวว่า

“ระบบข้อมูลทำให้เราเห็นปัญหาความเหลื่อมล้ำในพื้นที่เป้าหมายได้ชัดเจนขึ้น ทำให้เราสามารถจัดสรรทรัพยากรไปช่วยได้ตรงจุด”

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนาแอปพลิเคชันกล่าวว่า

“แอปพลิเคชันของเราไม่ใช่แค่เอาไว้แจ้งปัญหาขยะ แต่เราใช้ข้อมูลที่ได้จากประชาชนมาวางแผนเส้นทางจัดเก็บขยะให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน”

5.2.2 การสร้างความร่วมมือด้วยเครื่องมือดิจิทัล การศึกษาพบว่าเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับภาคส่วนต่างๆ ผ่านการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการประสานงาน และการระดมความคิดเห็นจากประชาชนผ่านโซเชียลมีเดีย ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและครอบคลุมยิ่งขึ้น

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับบริหารท่านหนึ่งกล่าวว่า

“การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยลดข้อจำกัดเรื่องระยะทางและการเดินทาง ตอนนี้เราสามารถจัดประชุมกับทุกหน่วยงานในพื้นที่ได้ง่ายและบ่อยขึ้น ทำให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างราบรื่น”

ผู้ร่วมงานจากภาคเอกชนอีกท่านหนึ่งกล่าวเสริมว่า

“เมื่อก่อนการประสานงานต้องใช้เอกสารและขั้นตอนเยอะมาก แต่ตอนนี้เรามีระบบที่เชื่อมโยงกัน ทำให้เราทำงานร่วมกับภาครัฐได้เร็วขึ้น และเห็นผลลัพธ์ของความร่วมมือได้ทันที”

5.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน

5.3.1 ปัจจัยส่งเสริม

1. การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การสนับสนุนอย่างเต็มที่จากผู้บริหารระดับสูงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โครงการขับเคลื่อนไปข้างหน้าได้

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า

“การเปลี่ยนแปลงใหญ่ ๆ ต้องเริ่มจากผู้ใหญ่ที่เข้าใจและให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ถ้าผู้บริหารไม่เห็นด้วย งบประมาณก็ไม่มี คนก็ไม่ร่วมมือ”

2. ทักษะดิจิทัลของบุคลากร ความพร้อมของบุคลากรที่มีทักษะด้านดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้โครงการขับเคลื่อนไปได้

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่คนหนึ่งกล่าวว่า

“เรามีทีมงานที่เชี่ยวชาญด้านข้อมูล ทำให้เราสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ และทำให้โครงการเป็นไปได้อย่างจริงจัง”

3. ความร่วมมือจากหลายฝ่าย การทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินงาน

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่คนหนึ่งกล่าวว่า

“เมื่อเรามีข้อมูลที่ชัดเจน เราสามารถประสานงานกับภาคเอกชนและชุมชนได้ง่ายขึ้น ทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุม”

5.3.2 ปัจจัยอุปสรรค

1. ปัญหาด้านงบประมาณและทรัพยากร งบประมาณที่ไม่เพียงพอเป็นข้อจำกัดหลักในการพัฒนาและบำรุงรักษาระบบเทคโนโลยี

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า

“งบประมาณเป็นปัญหาใหญ่ที่สุด การลงทุนในระบบเทคโนโลยีนั้นต้องใช้งบประมาณสูง และเราต้องคอยบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง”

2. การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของบุคลากร การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากเทคโนโลยีทำให้บุคลากรบางส่วนไม่พร้อมที่จะปรับตัว

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารท่านหนึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาดังกล่าว

“ปัญหาที่ยากที่สุดคือการเปลี่ยนวิธีคิดของคน บางคนยังชอบทำงานแบบเดิม ๆ และรู้สึกว่าการระบบใหม่ ๆ นั้นยุ่งยากกว่า ทำให้การนำระบบใหม่มาใช้เป็นไปอย่างล่าช้า”

3. ปัญหาทางเทคนิคและด้านความปลอดภัยของข้อมูล นอกเหนือจากปัญหาด้านบุคลากรแล้ว ยังมีความท้าทายด้านเทคนิคและระบบ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยี จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งกล่าวว่า

“เรากังวลเรื่องความปลอดภัยของข้อมูล บางครั้งระบบก็ล่ม ทำให้การทำงานสะดุด และทำให้เจ้าหน้าที่ไม่มั่นใจที่จะใช้ระบบต่อไป”

6. อภิปรายผล

6.1 บทบาทของการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะในฐานะเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ ผลการวิจัยยืนยันว่าการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะ ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญในการขับเคลื่อน SDGs โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการกำหนดนโยบายและการจัดการทรัพยากร

6.1.1 การกำหนดนโยบายโดยอาศัยข้อมูลเชิงลึก องค์กรภาครัฐในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการใช้ข้อมูลและแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อช่วยในการวางแผนและตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ryu et al. (2021) ที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีในการวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อกำหนดนโยบายที่แม่นยำ ผู้บริหารได้เปลี่ยนจากการ "วางแผนโครงการจากความรู้สึก" ไปสู่การใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด เช่น ปัญหาขยะ

6.1.2 การจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและซอฟต์แวร์ ที่ช่วยติดตามผลโครงการแบบเรียลไทม์ ได้แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lee et al. (2020) ที่กล่าวถึงความจำเป็นในการจัดการทรัพยากร (งบประมาณ, บุคลากร) เพื่อสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอัจฉริยะ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวช่วยให้การทำงานภาคสนามรวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารภาครัฐอัจฉริยะที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและความโปร่งใส

6.2 การบูรณาการ SDGs และบทบาทของเทคโนโลยีในการสร้างความร่วมมือ การศึกษานี้ได้แสดงให้เห็นถึงการแปลงแนวคิดสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยองค์กรภาครัฐได้ใช้เทคโนโลยีในการ บูรณาการ SDGs เข้ากับภารกิจหลัก เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อจัดการขยะ (SDG 11) และการสร้างฐานข้อมูลเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ (SDG 10) การค้นพบนี้สนับสนุนแนวคิดของ Kumar et al. (2022) ที่กล่าวถึงการใช้อัธรรมาภิบาลดิจิทัลในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น ๆ ผ่านการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อลดข้อจำกัดด้านระยะทางและการประสานงาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อความสำเร็จของ SDGs ในระดับท้องถิ่นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Papadopoulos et al. (2022) ที่เน้นย้ำถึงบทบาทของธรรมาภิบาลอิเล็กทรอนิกส์ในการมีส่วนร่วมของสาธารณะเพื่อความยั่งยืน

6.3 การทำความเข้าใจปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ความพร้อมขององค์กรและบริบทท้องถิ่น ผลการวิจัยชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความสำเร็จของการบูรณาการขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรและความเข้าใจในบริบทท้องถิ่นเป็นอย่างมากโดยเน้นถึงปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคที่สำคัญ

7.3.1 ปัจจัยส่งเสริม การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการผลักดันโครงการขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yoon et al. (2021) ที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสนับสนุนจากผู้นำในการเตรียมความพร้อมขององค์กรสำหรับการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล นอกจากนี้ ทักษะด้านดิจิทัลของบุคลากรก็เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ

7.3.2 ปัจจัยอุปสรรค อุปสรรคหลักที่พบในบริบทท้องถิ่นของจังหวัดนครศรีธรรมราชคือ ข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากร ซึ่งสอดคล้องกับความท้าทายที่ Tae et al. (2020) ระบุไว้ในการริเริ่มโครงการรัฐบาลอัจฉริยะ นอกจากนี้ การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของบุคลากร และปัญหาด้านเทคนิคและความปลอดภัยของข้อมูล เป็นความท้าทายที่ต้องได้รับการจัดการอย่างเร่งด่วนเพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการนำระบบใหม่มาใช้

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะสามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับท้องถิ่น ดังนั้น ผู้กำหนดนโยบายและผู้บริหารองค์กรภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญกับประเด็นต่อไปนี้

7.1.1 การจัดสรรทรัพยากรที่ยืดหยุ่น ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและระบบข้อมูล รวมถึงการจัดสรรงบประมาณสำหรับการบำรุงรักษาในระยะยาว เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

7.1.2 การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้แก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดปัญหาการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมให้บุคลากรสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่

7.1.3 การส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารระดับสูงมีวิสัยทัศน์และความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะและ SDGs เพื่อให้เกิดการสนับสนุนจากผู้นำอย่างแท้จริง

7.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพที่มุ่งเน้นการทำความเข้าใจเชิงลึกในบริบทเฉพาะของจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนั้นจึงมีแนวทางสำหรับการศึกษาในอนาคตที่สามารถต่อยอดเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่กว้างขวางขึ้น ดังนี้

7.2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ควรมีการศึกษาเชิงปริมาณเพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะกับผลการดำเนินงานด้าน SDGs ในวงกว้าง เช่น การสำรวจจากหลายจังหวัดเพื่อหาความสัมพันธ์เชิงสถิติที่น่าเชื่อถือ

7.2.2 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อพัฒนาและทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรภาครัฐส่วนภูมิภาค และประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

7.2.3 การศึกษาเปรียบเทียบ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างองค์กรภาครัฐในเมืองหลักกับองค์กรในพื้นที่ชนบท เพื่อทำความเข้าใจถึงปัจจัยที่แตกต่างกันในการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อขับเคลื่อน SDGs

8. สรุป

บทบาทของการบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในองค์กรภาครัฐของจังหวัดนครศรีธรรมราช ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่าเทคโนโลยีทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถวางแผนและตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลเป็นหลัก รวมถึงยังช่วยเสริมสร้างความร่วมมือกับประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการดำเนินงานยังคงขึ้นอยู่กับปัจจัยส่งเสริม เช่น การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงและทักษะของบุคลากร ในขณะที่ปัจจัยอุปสรรคสำคัญคือข้อจำกัดด้านงบประมาณและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของบุคลากร

9. เอกสารอ้างอิง

- Al-Kibsi, G., Khera, A., & Malhotra, S. (2020). *Smart governance for sustainable development*. McKinsey & Company.
- Braun, V., & Clarke, V. (2022). *Thematic analysis: A practical guide*. Sage Publications.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2022). *Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (6th ed.). Sage Publications.
- Kumar, N., Khera, S. N., & Kumar, R. (2022). Digital governance and sustainable development goals. *Journal of Public Administration*, 85(1), 45-67.
- Lee, J. H., & Kim, S. (2021). Smart public administration for sustainable urban development. *Government Information Quarterly*, 38(2), Article 101567. <https://doi.org/10.1016/j.giq.2020.101567>

- Lee, J. H., Nam, T., & Kim, S. (2020). Resource management in smart governance. *Journal of Smart Governance*, 10(2), 112-130.
- Merriam, S. B., & Tisdell, E. J. (2022). *Qualitative research: A guide to design and implementation* (5th ed.). Jossey-Bass.
- Nam, T. (2021). Smart city and smart public administration: A systematic review. *Public Administration Review*, 81(5), 789-805. <https://doi.org/10.1111/puar.13347>
- Papadopoulos, V., Smith, M., & Jones, L. (2022). E-governance and public engagement for sustainability. *Government Information Quarterly*, 39(1), Article 101680. <https://doi.org/10.1016/j.giq.2021.101680>
- Patton, M. Q. (2020). *Qualitative research & evaluation methods: Integrating theory and practice* (5th ed.). Sage Publications.
- Robinson, O. (2021). Sampling strategies for qualitative research. *Journal of Qualitative Research*, 5(1), 12-25.
- Ryu, S., Kim, H. J., & Lee, J. (2021). Strategic planning in smart public administration. *Public Management Review*, 23(4), 540-560. <https://doi.org/10.1080/14719037.2020.1722207>
- Tae, H., Lee, J., & Kim, S. (2020). Challenges in implementing smart government initiatives. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 30(3), 450-468. <https://doi.org/10.1093/jopart/muz037>
- United Nations. (2015). *Transforming our world: The 2030 agenda for sustainable development*. <https://sdgs.un.org/2030agenda>
- Yoon, M., Lee, J., & Choi, H. (2021). Organizational readiness for digital transformation. *Public Administration Journal*, 45(2), 221-240.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564*. สำนักนายกรัฐมนตรี.